

DE RAAD VAN BEROEP voor de Directe Belastingen te Groningen,

Gezien het beroepschrift, ingediend door X te Z als gemachtigde van W te Y, de 16e Juli 1948 en het overgelegde verzoekschrift;

Gehoord de gemachtigde van appellant en de Inspecteur der Belastingen te U;

Overwegende dat appellant bij de Raad in beroep is gekomen tegen de navorderingsaanslag hem volgens het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 over het belastingjaar 1945 opgelegd naar een bedrag van f 20.231,-- door indiening van een tijdig ingekomen beroepschrift waarbij hij beweert, dat geen navorderingsaanslag had moeten zijn opgelegd;

Overwegende, dat appellant, die practiserend arts is, heeft gesteld:

Het verschil aangifte/navorderingsaanslag moet worden gezocht in de waardering van de vorderingen op patiënten. Op 1 Mei 1940 werden deze geschat op f 3.900,-- en op 1 Januari 1946 op f 7.300,-- zodat over voornoemd belastingtijdvak in totaal over een vermogenstoename van f 3.400,-- zal worden nagevorderd.

Onder de Wet op de Inkomstenbelasting 1914 en later Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 werd steeds het kasstelsel aangehouden, d.w.z. dat de in een bepaald boekjaar ontvangen bedragen, verminderd met de praktijkuitgaven, als netto praktijkwinst werd aangegeven.

De aangiften en aanslagen werden zowel onder de Wet I.B. 1914 als het Besluit I.B. van 1941 conform dit stelsel geregeld.

Dit stelsel moet beschouwd worden als te voldoen aan goed koopmansgebruik (art. 10), terwijl goed koopmansgebruik de eis stelt van continuïteit van stelsel (art. 9, lid 6), vgl. art. 3 Eerste Uitvoeringsbeschikking I.B. 1941.

Aangezien thans met terugwerkende kracht de eis van continuïteit wordt verbroken, menen wij, dat geen navorderingsaanslag behoort te worden opgelegd, als zijnde in strijd met de Wet op de I.B. 1914 en daarmee met het Besluit op de I.B. 1941.

Tevens moet deze navorderingsaanslag worden bestreden in verband met art. 1 zevende uitvoeringsbeschikking I.B. 1941(navordering van I.B.) daar steeds zowel bij aangifte als aanslag een bepaalde opvatting werd gehuldigd, hetgeen niet alleen uit de bij aangiften overgelegde rapporten bleek, doch ook bij een Rijksaccountantsonderzoek d.d. 5 mei 1944 is geconstateerd:

Overwegende, dat de inspecteur hiertegen heeft aangevoerd: dat bij de berekening van de beroepswinst door appellant de methode is gevolgd van bruto-winst minus beroepskosten. Als bruto-winst heeft hij aangemerkt de ontvangsten in het kalenderjaar. Dit is echter niet in overeenstemming met art. 12, Besluit I.B. 1941, aangezien de begrippen "omzet", bedoeld in voormeld art. 12, en "ontvangsten" elkaar niet dekken. Onder de omzet over een kalenderjaar moet worden verstaan het honorarium ter zake van de declarabele diensten die de arts in dat jaar heeft verleend, onverschillig of daarvan al dan niet reeds op het eind van het jaar een rekening is verzonden of het honorarium al dan niet reeds is geïncasseerd (zie § 19, lid 4, Leidraad I.B. 1941)

Ten aanzien van alle artsen in de inspectie U wordt dan ook zonder bezwaren hunnerzijds het systeem toegepast van: ontvangsten plus aan het eind van het jaar openstaande declarabele posten minus de declarabele posten welke aan 't eind van het vorige jaar openstonden en reeds aan dat jaar zijn toegerekend.

Zo ook in casu.

Het door appellante voorgestane systeem, wat veelal onder de Wet Ink. Bel. 1914 gevolgd werd in de praktijk verdraagt zich niet met het Besluit Ink. Bel. 1941 en is dus verwerpelijk. Appellant kan geen argument ontleen aan het feit dat de inspectie U in de bezettingstijd geen aanmerkingen op het door hen voorgestane systeem heeft gemaakt. Na de bevrijding worden de puntjes op de i. gezet en wordt het besluit toegepast zoals het behoort.

Het beroep van appellant op artt. 10 en 9, lid 6, Besluit IB 1941 gaat niet op, vermits het in casu niet gaat om de waardering van beroepsvorderingen, doch wel om de vraag of de aan het eind bestaande beroepsvorderingen (over de waardering waarvan geen geschil bestaat) al dan niet moeten worden meegeteld ter berekening van de omzet, bedoeld in art. 12 I.B. 1941. Evenmin vermag het beroep op art. 1 zevende U.B. I.B. 1941 navordering)

appellant baat brengen, indien appellant daarmee doelt op 't vereiste van een novum, aangezien die eis door art. 2, letter a, Buitengewoon Navorderingsbesluit (Stbl. F 150) terzijde is gesteld.

Over de bedragen bestaat geen verschil.

Overwegende, dat de inspecteur noch in zijn verzoekschrift noch ter zitting heeft betwist dat appellant steeds regelmatig boekhoudt en balansen opgemaakt en deze boekhouding de voorgaande jaren steeds door de inspectie geaccepteerd is geworden;

Overwegende, dat appellant voorts in zijn boekhouding zowel onder de vigeur van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914 als onder de bepalingen van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 steeds het kasstelsel heeft aangehouden, of wel dat hij de in een bepaald boekjaar ontvangen bedragen, verminderd met de praktijkuitgaven, als netto praktijkwinst aangaf;

Overwegende, dat de berekening van appellants praktijkwinst derhalve dient te geschieden conform de bepalingen van de artt. 9, 10 en 11 van het Besluit op Inkomstenbelasting 1941, dus met winstberekening over de balans en bepaling der activa en passiva volgens goed koopmansgebruik;

Overwegende, dat goed koopmansgebruik niet uitsluit dat een arts, gelijk appellant is, zijn vorderingen verwaarloost;

Overwegende, dat het beroep derhalve is gegrond en de Raad zich met appellants opvatting verenigende en de gronden daartoe, als boven vermeld ook overnemende, de opgelegde navorderingsaanslag, als zijnde ten onrechte opgelegd, vernietigt.

Gezien de betreffende artikelen van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941.

Verklaart het beroep gegrond.

Vernietigt de beslissing waartegen beroep en de opgelegde navorderingsaanslag.

Verstaat dat geen navorderingsaanslag in de Inkomstenbelasting zal worden opgelegd.

Aldus gewezen door de Raad van Beroep voornoemde in zijn vergadering van de 30^e maart 1949, alwaar tegenwoordig de Heren Mr. J.M. Bast, Voorzitter, W. Rost Onnes, J.C. Lotgering (Leden) en Mr. B.F. van Lonkhuyzen, Secretaris en getekend door de Voorzitter en de Secretaris.

(w.g.) Bast

Voorzitter:

(w.g.) van Lonkhuyzen

Secretaris: